

௨
சிவமயம்

பொற்பதி வீதி, கொக்குவில் கீழுக்கு,
கொக்குவிலைச் சேர்ந்த
உயர் சைவ வேளாண் குடியினராகிய
அமரர் முருகேச இராசதுரை
(இளைப்பாறிய சுகாதார பரிசோதகர்)

அவர்களின்

நினைவு மலர்

22-08-1998

சுவாமி சிவசகலம் சிவ சிவசகலம்

சுவாமி சிவசகலம் சிவ சிவசகலம்

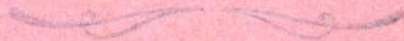
புதிதாகியும் சுவாமி சிவசகலம்

சுவாமி சிவசகலம் சிவ சிவசகலம்

(சுவாமி சிவசகலம் சிவ சிவசகலம்)

சுவாமி சிவசகலம்

சிவசகலம் சிவசகலம்

8801-80-22

**அமரர் முருகேசு இராசதுரை
அவர்கள்**

தோற்றம்:

உறவு:

1931-06-08

1998-07-23

சிதி வெண்பா

ஆண்டுவெகு தானியத்தின் ஆடியிரு பத்தீரில்
வேண்டுபுதன் சதுர்த்தசித் தீதிநாளில் - ஆண்டவனின்
சிவபதத்தைச் சேர்ந்தனரே சீரண்ணல் இராசதுரை
தவநிறைந்த கொக்குளிலூர் வேள்.

உ
சிவமயம்

பஞ்சபுராணம்

தேவாரம்

தாயினு நல்ல தலைவரென் றடியார்
தம்மடி போற் றிசைப்பார்கள்
வாயினும் மனத்தும் மருவிநின் றகலா
மாண்பினர் காண்பல வேடர்
நோயினும் பிணியுந் தொழிலர்பா னீக்கி
நுழைதரு நூலினர் ஞாலங்
கோயிலுஞ் சுனையுங் கடலுடன் சூழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந்தாரே.

திருவாசகம்

இன்றெனக் கருளியிருள் கடிந்துள்ளத்
தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
தின்றநின் தன்மை நினைப்பற நினைத்தே
னீயலாற் பிறிதுமற் றின்மை
சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாய்
திருப் பெருந்துறையுறை சிவனே
ஒன்றுநீயல்லை யன்றியொன் றில்லை
யாருன்னை யறியகிற் பாரே.

திருவீசைப்பா

நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற
நெற்றிக்கண் ணுடையதோர் நெருப்பே
வேறணி புவன போகமே யோக
வெள்ளமே மேருவில் வீரா
ஆறணி சடையெம் மற்புகக கூத்தா
வம்பொன்செ யம்பலத் தரசே
ஏறணி கொடியெம் மீசனே யுன்னைத்
தொண்டனே லிசையுமா றிசையே.

தீருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகண் வேண்டி யழுதிடப்
 பாற்கட வீந்தபிரான்
 மாலுக்குச் சக்கர மன்றருள் செய்தவன்
 மன்னிய தில்லைதன்னு
 ளாலிக்கு மந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
 பலமே யிடமாகப்
 பாவித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

தீருப்புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின்
 வேண்டு கின்றார்
 பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல்
 லுன்னை யென்றும்
 மறவாமை வேண்டு மின்னும் வேண்டுநான்
 மகிழ்ந்து பாடி
 அறவாநீ யாடும் போதுன் அடியின்கீ
 ழிருக்க வென்றார்.

தீருப்புகழ்

கருப்பத் தூழிப் பிறவாதே	
கணக்கப் பாடுற்	— றுழலாதே
தீருப்பொற் பாதத் தநுபூதி	
சிறக்கப் பாவித்	— தருவாயே
பரப்பற் றாருக் குரியோனே	
பரத்தப் பாலுக்	— கனியோனே
திருக்கைச் சேவற் கொடியோனே	
செகத்திற் சோதிப்	— பெருமானே.

வாழ்த்து

துய்யதோர் மறைகளாலுந் துதித்திடற் கரிய செவ்வேள்
 செய்யப் பேரடிகள் வாழ்க சேவலும் மயிலும் வாழ்க
 வெய்யசூர் மார்புகீண்ட வேற்படை வாழ்க வன்னான்
 பொய்யில் சீரடியார் வாழ்க வாழ்கவிப் புவனமெல்லாம்.

கந்த சஷ்டி கவசம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம் போம்நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் — கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமலரருள் கந்த
சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் — வெண்பா

அமரரிடர் தீர அமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறீ

நூல்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மீரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
மையனடஞ் செய்யும் மயில்வா கணனார்
கையிலவே வாவெனைக் காக்கவேன் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக

கிந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நீத்தம் வருக
சிரகீரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக

ரஹண பவச ரரரர ரரர
ரிஹண பவச ரிரிரி ரிரிரி
விண்பவ சரஹண வீரா நமோ நம
நிபவ சரஹ நிறநிற நிறென

வசர ஹணப வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை யாரும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்

பரந்த வீழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயுங் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுந் செளவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நீத்தமு மொளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்றினம் வருக

ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெளி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்சில்
 பல்பூ ஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்

முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்படி குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்னம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுடிந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென

நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுகுண டிகுடி கு டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிர ரிரிரிர ரிரிரிர ரிரிர
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
 டகுடகு டிகுடி கு டங்கு டிங்கு கு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து

எந்தனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 கைந்தன் வேண்டும் வரமகீழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா லீநோதனென்று
 உன்றிரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 என்றலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு வீழியால் பாலனைக் காக்க

அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வே லிரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 வீழ்செவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளீரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க

கன்ன யிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னீளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்த வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 சிடரிக ளீரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பெருவேல் காக்க

வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவேல் காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்குறி யிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 சிட்ட யிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க

ஐவிர லடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரணவேல் காக்க
 சின்கை யிரண்டும் சின்னவ னிருக்க

நாவீற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாசிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 மூப்பா னாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்மெனை எதிர்வேல் காக்க

அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பக றன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிரு டன்னில் அணையவேல் காக்க
 ஏமத்தீற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமம் நீங்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியி னோக்க

தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 சில்லி துனியம் பெரும்பகை யகவ
 வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 சிள்ளைக டின்னும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமரா க்ஷதரும்

அடியேனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துன்பச் சேனையும்
 எல்லினு மீருட்டிலும் எதிர்ப்படு மண்ணரும்
 கணபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 வீட்டாங் காரரும் மீகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆணையடியினில் அரும்பா வைகளும்

பூனை மயிரும் சிள்ளைக ளென்பும்
 நகமு மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்
 மணையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டியச் செருக்கும் ஒட்டியப் பாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்தீட

மாற்றான் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
காலதூ தரெனைக் கண்டாற் கவங்கிட
அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
வாய்விட் டலநீ மதிகெட் டோட
படியினின் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு
கட்டி யுருட்டு கால்கை முறிய
கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு

முட்டு முட்டு முழிகள் சீதுங்க
செக்கு செக்கு செதிற் செதிலாக
சொக்கு சொக்கு தூர்ப்பகைச் சொக்கு
குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
பற்று பற்று பகலவன் றணலெரி
தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
வீடுவீடு வேலை வெருண்டது ஓட
புலியும் நரியும் புண்ணரி நாயும்

எலியுங் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
தேனும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
கடுவீட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
ஏறிய விஷங்கள் எளிதுட னிறங்க
ஒளிப்பும் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்பும் பித்தம்
சூலைகூடியங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப்பிரிதி

பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாரை
கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
ஈரே மூலகமும் எனக்குற வாக
ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் மெணக்கா
மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்

உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
சரவண பவனே சைலொளி பவனே
திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே

அருதிரு மருகா அமரா பதியை
 காத்துத் தேவர் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனே

இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்காமத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ் பாலகு மாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின் மாமவையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்

என்னா விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனை
 பாடினே னாடினேன் பரவசமாக
 ஆடினே னாடினேன் ஆவினன் குடிவாழ்
 நேச முடன்யான் நெற்றியி லணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புட னீரகி அன்னமும் சொன்னமும்

மெத்த மெத்தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்க வென் வறுமைக ணீங்க

எத்தனை குறைகள் எத்தனை சிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செய்தாய்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்ப துண்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 சிள்ளையென் றன்பாய்ப் சிரிய மளித்து
 மைந்தனென் றீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்தீட வருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய

பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததை
காலையில் மாலையில் கருத்துட னானும்
ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
கந்தர் சஷ்டி கவச மீதனைச்
சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
ஓதியே ஜெபித்து உகந்து நிறணிய

அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
தீசைமன்ன ரெண்மர் செயல தருளுவர்
மற்றவ ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
நவகோன் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
எந்த நாளும் ரெட்டாய் வாழ்வர்
கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்

வீழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் சுழிகளில்
வீரவட் சுழிக்கு விருந்துணவாக
சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த

குருபரன் பழநிக் குன்றினி விருக்கும்
சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
எனைத் தடுத்த தாட்கொள என்றன துள்ளம்
மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி

கூடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
வெட்சி புணையும் வேளே போற்றி
உயர்கீரி கனக சபைக்கோ ரரசே
மயில்நட மீடுவோய் மலரடி சரணம்
சரணஞ் சரணம் சரவண பவஓம்
சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

கந்த சஷ்டி கவசம் முற்றிற்று.

காமாட்சி திருப்பதிகம்

சுந்தரி சவுந்தரி துரந்தரி நிரந்தரி
 சோதியாய் நின்ற உமையே
 சக்கிரவாரம் தனில் உனைக் கண்டு
 தரிசித்தவர்கள் துயரத்தை மாற்றிடுவாய்
 சித்தம் தனில் உன்பதம் தனையே
 தொழுதவர்கள் துயரத்தை மாற்றிடுவாய்
 ஜெகமெலாம் உன்மையை புகழ் என்னாலாமோ,
 சிறிய கடன் உண்ணுதம்மா
 சிவசிவ மகேஸ்வரி பரமனிட ஈஸ்வரி
 சிரோன்மணி மனோன் மணியும் நீ
 அந்தரி துரந்தரி புரந்தரி, அனாத ரட்சகி நீயே
 அழகான காஞ்சியில் புகளாக
 வாழ்ந்திடும் அம்மைகாமாட்சி உமையே

பக்தியால் யான் உனை பலகாலும்
 பற்றியே மாதிரும் புகழ்பாடி
 முத்தனா மாறன பெரு வாழ்வில்
 முக்தியே சேர்வதற் கருள் வாயே
 வித்தகா ஞான சத்தினி பாதா
 வெற்றி வேலாயுதப் பெருமானே.

அன்றே எனது ஆவியும் உடலும் உடமை எல்லாம்
 குன்றே அனையாய் எனை ஆட்கொண்ட போது
கொண்டிலையோ

இன்றோர் இடையூறு எனக்கு உண்டோ
 எண்தோள் முக்கண்ணன் எம்மானே,
 நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய்
 நானோ இதற்கு நாங்கமே.

அமரர் திரு. முருகேசு இராசதுரை அவர்களின்

வாழ்க்கை வரலாறு

ஈழமணித் திருநாட்டின் இணையற்ற எழில் கொழிக்கும் யாழ்ப்பாண நகரில் நிறைவான கொக்குவில் பதியிலே ஒரு பெரியார் வாழ்ந்தார். எல்லோராலும் போற்றப்பட்டு முருகேசப்பா என்று அன்போடு அழைக்கப்பட்டு, பலர் அவர் ஆதரவை நாடி நின்ற வேளையிலே அவருக்கும் அவர் மனைவி பாக்கியத்துக்கும் முதன் முதலில் இறைவன் 1931 ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் 8 ஆம் நாள் கொடுத்த நன்முத்துத்தான் இராசதுரை ஐயா. அவருக்குத் துணையாய் வந்துதித்தாள் தனலட்சுமி என்னும் தங்கை. ஆசைக்கு ஒரு பெண்ணும் ஆஸ்திக்கு ஒரு ஆணும் என்று பாங்குடனே வளர்த்தனர். தந்தையாரின் கட்டுப்பாட்டை மைந்தன் இறுதிவரை மறக்கவில்லை. பதினேழாம் வயதினிலே கொழும்பு சென்று C. W. E. யில் விகிதராசுக் கடமையாற்றினார். கணக்காளருக்குப் படிக்க அனுப்பிய மகன் பொதுச் சுகாதாரப் பரிசீலகர் பதவியை ஏற்றார் என்றதும் கலங்கினார் தந்தை, இருந்தாலும் விதியை வெல்ல வல்லார் உண்டோ. சிறப்பாகக் கடமைதனைச் செய்தார். பப்பா எல்லா வகையிலும் பிள்ளைக்கேற்ற உயர்வான துணையென்று உல்லாச மோகினியைத் திருமணம் செய்து வைத்தார். அதன் பயனாய் வந்த செல்வங்கள் பிரேமலதா, யாழினி, பிரேமாதந். இறக்கும் வரை அவர்களுக்காய் உருகி நின்றார். விதியன்றோ பிரித்தது. அவர்கள் தங்கையைத் தனக்கென்று நம்பி வாழ்ந்தார். அவர்களையும் விதி பிரித்தது. இறுதிவரை தான் தனியன். தனிமை என்ற தாரக மந்திரத்தை உச்சரிப்பார். தாயிறந்தபோது "அம்மா என்னை அநாதையாய் விட்டுவிட்டுச் செல்கிறீர்களே எங்கேயோ பண்டத்தரிப்பி லிருந்து வந்த ஒருத்திதான் எனக்குத் துணை" என்று கதறினார். 1993 ஆம் ஆண்டு தைமாதம் 29 ஆம் திகதி கண்டெரியாத அம்மாவை வைத்துக்கொண்டு கடமைக்குச் செல்லவேண்டிய நிலையில் மற்றவர்களிடம் பின் செல்லாத சபாவம் கொண்டவர் கமலாதேவி எனும் ஓர் அநாதையை தனக்குத் துணையாக ஏற்றுக்கொண்டார். அன்றி லிருந்துதான் அவர் வாழ்வின் அர்த்தத்தை இறைவனின் அருளால் அணு அணுவாய் உணர்த்த அதன் முன்னே தான் வாழ்ந்த வாழ்க்கை வேறு என்று அடிக்கடி சொல்வார். கிட்டத்தட்ட 50 ஆண்டுகள் சுகாதாரப் பகுதிக்குத் தன் உண்மையான சேவையை ஆற்றினார். 1997 ஆம் ஆண்டு தைமாதம் வரை கடமையில் ஈடு

பட்டார் "ஏனப்பா உழைக்கின்றீர்கள் ஆறு அடி மண்ணுக்காக காலையிலிருந்து மாலைவரை ஓடினானே ஒருவன். அவன் போல் தொழிலுக்காக உங்கள் உயிரை உரமாக இடப்போகிறீர்களா" என்று வலுக்கட்டாயமாகத்தான் கடமையிலிருந்து மனைவியால் நிறுத்தப்பட்டார். அதன் பின்னர் கோவிலைக் கண்டார். நண்பர்களைக் கண்டார் உறவினர்களைக் கண்டார். வைபவங்களைச் சிறப்பித்தார். வாழ்வு அர்த்தமுள்ளதாக இருந்தது. இன்று இருந்தால் பொறுக்காது என்று கண்ட இறைவனும் 1998 ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம், "நாளை எழுந்து டப்பாவுக்காக ஆடி அமா வாசை விரதம் பிடிப்போம்" என்றவரை உறக்கத்தால் எழும்பவிடவில்லை 23 ஆம் திகதி விடியுமுன்னே நடு இரவிலே துடிதுடிக்க வைத்துப் பறித்துச் சென்றார். விதைத்தவர் அறுவடை செய்ய வந்தால் மனித புழுக்கள் என்ன செய்ய முடியும்? நல்லவரை அறுவடை செய்து விட்டார்.

┌

நில்லாத வற்றை நிலையின என்றுணரும்
புல்லறி வாண்கை கடை.

— திருக்குறள்

└

அன்புத் தெய்வத்தின்

பாதாரவிந்தங்களுக்கு

அர்ப்பணிக்கின்றேன்

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவர் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்” என்று சொன்ன வள்ளுவனோ வையமெலாம் புகழ் பரப்பி வாழ்கின்றான். அதற்கிணங்க வாழ்ந்த என் அவரோ என் உள்ளத்தே புகழ் மணக்க வாழ்கிறார். அன்றோர் நாள் பண்டத்த ரிப்பினிலே மகராஜியின் உரை நடுவிலே ஒருவர் “எல்லோர்க்கும் கல் வெட்டுப் பாடுகின்றார். பயனென்ன? வாழ்ந்தாரா அவ்வழியே?” என்று கேட்டார். ஆனாலும் வாழ்ந்திருந்தார் ஒருவர். முன்வீட்டில் முன்பிருந்தார். இன்றில்லை. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தவர் தான். அவர் வேறுயாருமில்லை என்பேரன் குமரேச ஓவசியர்தான். அதன் பின்னே என்வாழ்வில் ஒருவர் கண்டேன். அவர்தான் என் தந்தை மகராஜி கற்பிக்கின்ற எளிமைதன்னை என் வாழ்வில் நெறியோடு இளமையிலே கற்பித்து மாண்டு விட்டார். அன்னாரை இழந்து நான் தவிக்கையிலே என் வாழ்வு இருளோ என்று குரல் கொடுத்தேன் இறைவனிடம். அவர் தந்த செவ்வமன்றோ என் தலைவர். பொதுச் சுகாதாரப் பரிசோதகர் அன்பு இராசதுரை ஐயா நானுமநாதை நீயுமநாதை எனறிணைந்தோம். பூவைப்போல் வாடாமல் பார்த்திருந்த என் தலைவர் கருகவிட்டுப் பொன்னுலகம் புகுந்ததன் மர்மமென்ன நிலையானபேரின்பம் நிலைக்க உம்மோடு நாம் இருவருமே மூழ்கி ஆனந்தம் சொர்க்கத்தை இவ்வுலகில் அனுபவித்து உடம்போடு வாழவே வேண்டி நின்றேன ஏனையா எனக்கான அன்பு இதயத்தை கவர்ந்துவிட்டீர்? எனக்கான இதயத்தை நான் போற்றத் தவறினேனா? அணுஅணுவாய் ரசித்திருந்தேன் பொறுக்கவில்லையோ? ஓர் நாள் அதற்காவ விளக்கமும் தந்தீடுவீர். வந்ததுண்மை போவதுண்மை இடையிலே ஆத்மாவுக்காய் என்ன செய்தீர் என்று கேட்பீர். ஆத்மாவுக்காய் ஆத்மஞானம் பெறுமுன்னே ஏன் கவர்ந்தீர்? என்னுயிரை. இறைவா இதுதான் என் கவலை. எல்லோரும் தன் நண்பர். எல்லோரும் தன்பிள்ளை எல்லோரும் தன்னவர்தான் என்று வாழ்ந்தவர். அவர் என்னவர்தான் என்று பூரித்து இறுமாந்திருந்தேன். அன்னலரைத்தன்னலராய் ஏன் கொண்டான். அந்த இறைவன் கடந்த காலக் கவலைகளை நிசழ்காலக் கவலைகளை என்னிடத்தில் கொட்டி

வைப்பார் சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோலதனை அழகாகக் கையாண்ட
 டர் உம்மிடத்தில் ஓர் தப்புமில்லை என்று தேற்றிடுவேன். கவலை
 களைக் களைந்தெறிய மகராஜி ஞானமதை நல்கிடுவார். ஞானம
 கைப் பெற்றிடவே சென்றிடுவோம் டெல்கி என்று நாளதனை எதிர்
 பார்த்து நிற்கையிலே மாயமதாய் மறைந்து விட்டார். என் தலைவர்
 இன்று செய்வதை நாளை என்று பிற்போடாதே என்ற மந்திரத்தைத்
 தவற விட்டேன். துடிக்கின்றேன் நீர்க்குமிழிபோல் நிலையில்லா
 வாழ்க்கை என்று தெரிந்தும் ஏமாந்து போனேன் நான்

இளமையிலே எதிர்பார்த்த ஆண்மை மிக்க அறிவு ஆற்றல்
 மிக்க தலைவனை என் பிற்கால வாழ்க்கையிலே பெற்றுக் கொண்
 டேன். எனை ஆள வந்து ஆண்டவர் தான் என் தலைவர் கட
 வுளை யாரரென்று காணாமல் அலையுமிந்த மாந்தருள்ளே என்
 கரம் தொட்ட நாள்முதலாய் அவரை அறியாமல் கடவுளுக்கே
 தொண்டனைத்தையும் செய்தார். இறைவன் முத்தியின்பம் கொடுத்
 திடவோ என்னை அவருடன் இணைத்து வைத்தார்.

கொடுமை மிக்க இவ்வுலகில் நடக்கப்போகும் கோரம் மிக்க
 தாண்டவத்தை மெல்லிதயம் கொண்ட என் தெய்வம் தாங்க மாட்
 டார் என்றோ நியழைத்தாய் என் இறைவா?

பிரிவால் வாடும்
 அப்பாவின் அன்புக்
 குஞ்சு

தன்னைத் தன்னால் அறிந்திட வேண்டுமே
 தானாய் எங்கும் செறிந்திடல் வேண்டுமே.

— சிவயோககவாமிகள்

உள்ளத்தில் இடம் பிடித்த உயர்ந்த மனிதர்களுள் ஒருவர்

சீரான உடை அணிந்த நெடிதுயர்ந்த தோற்றம், அகன்ற நெற்றி அன்பும் இரக்கமும் நிறைந்த பார்வை என்றும் சிரிப்புத் தவமும் மலர்ந்த முகம், சோம்பி இராத சுறுசுறுப்பு இதுவே மூனா எனச் சுருக்கப் பெயரோடு நம்மிடையே உலவி வந்த ஸ்ரீமான் மு. இராசதுரை அவர்களாகும்.

நான் அவரைச் சிறுவயதிலிருந்தே நன்கு அறிந்தவன். நான் அவரிலும் வயதிற சிறியவனாகிலும் விளையாட்டுத்துறை நம்மிருவரையும் நண்பர்களாக்கியது. சிறுவயதிலிருந்தே “கிறிக்கெட்” உடைபந்தாட்டம் என்றால் இவருக்கும் அலாதிப்பிரியம். இவர் கொக்குவில் நாமகள் வித்தியாலயத்தில் தம் ஆரம்பக் கல்வியையும் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் உயர்கல்வியையும் பெற்றவர். படிக்கும் காலத்தில் கல்லூரி உடைபந்தாட்ட அணியில் ஒரு உறுப்பினராக விளையாடியவர். அந்நாட்களில் விளையாட்டுப் பயிற்சிக்காக மைதானம் தேடி நீண்டதூரம் போவதுண்டு. இப்போது தொழில் நுட்பக் கல்லூரி இருக்கும் இடமே அன்று கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியின் விளையாட்டுத் திடலாக இருந்தமையால் நாங்கள் அங்கு போய் பயிற்சிகள் செய்தபின் வீடுதிரும்புவதுண்டு. இவ்வாறு நம் நட்பு வளர்ந்தது. நான் யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் சேர்ந்து படித்தேன். அவரும் சுகாதார உத்தியோகத்தராக பதவி பெற்றுக் கடமையாற்றினார். அவர் கடமை நிமித்தமாக மட்டக்களப்புக்கு மாற்றலாகியதும் நம் நட்பில் தேக்கம் ஏற்பட்டதாயினும் இவ்விடம் வந்தபின் மீண்டும் நெருக்கமாக தொடர்ந்தது.

தினமும் அதிகாலை இவரது இல்லம் தாண்டித்தான் நான் கடைக்குப்போவேன். அந்நேரம் இராசதுரை அவர்கள் வீட்டினுள் இருந்தபடியே என்னை இடைமறித்துக் குரல் கொடுப்பார் “இன்று கிறிக்கெற் நிலவரம் எப்படி? என்ன புள்ளிவிபரம் (Score) எனக் கேட்பார் நானும் அவரும் அன்றைய கிறிக்கெற் விபரங்கள் பற்றிக் கலந்தரையாடியபின் கடைக்குப் போய்வருவேன். ஆனால் இன்று ..... அந்த நீண்ட நெடிய உருவம், பழகுவதற்கு இனிய நண்பர் உதவி செய்வதற்கு ஒரு சகோதரன் இன்று நம்மிடையே இல்லை என்ற பேருண்மையை நம்பமுடியவில்லை.

“நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும் பெருமை
உடைத்திவ் வுலகு”

என்ற வள்ளுவர் வாக்குக்கு இணங்க அவரும் நம்மை விட்டு
இயற்கை எய்திவிட்டார். அவர் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த
வர். யாவருடனும் இன்முகத்துடன் பழகும் அவரது இனிய சபாவம்
அவரது நண்பர்கள், அயலவர், உறவினர் மனங்களை என்றும் விட்
டகலாது. அவரது ஆன்மா இறைவனின் பாதார விந்தங்களில்
என்றும் இளைப்பாற எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திப்
போமாக.

கொக்குவில் கிழக்கு,

நண்பன்
க. பூபாலசிங்கம்

நாளொளன ஒன்றுபோல் காட்டி உயிர்ஈரும்
வாளது உணர்வார்ப் பெறின்.

— திருக்குறள்

நெஞ்சம் மறப்பதில்லை

நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே, நலம்மிக்க
நல்லார் சொல் கேட்பதுவும் நன்றே — நல்லார்
குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே, அவரோடு
இணங்கி இருப்பதுவும் நன்று.

மனிதன் பிறக்கின்றான், மறைகின்றான். ஆனால் அவன் வாழ்க்கையில் ஆற்றிய பணிகளை, விட்டுச் சென்ற நினைவு அலைகளை யாவரும் மறக்கமுடியாது. “என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்பது அப்பரின் அருள்வாக்கு. “வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்” என்பது வள்ளுவரின் கட்டளை. இவற்றினை சிரமேற் கொண்டு நம்முடன் வாழ்ந்தவரே அமரர் முருகேசு இராசதுரை அவர்கள்.

எம்மோடு பழகிய காலத்தில் அலுவலகத்தை தம் சொந்த வீடாகவும், சக ஊழியர்களை தம் சொந்தக் குடும்பமாகவும் கருதி நடந்தவர். இவர் எல்லோர்க்கும் இனியர், உண்மை, நேர்மை, கருணை என்பவற்றின் பிறப்பிடம். கடமை வீரர் இத்தகு உயர் பண்பு வாய்ந்த புனிதர் திடீரென அமரர் ஆனார் என்ற செய்தியை நாம் கேட்டபோது அடைந்த துன்பத்திற்கு அளவே இல்லை.

“நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்திவ்வுலகு”

என்ற தமிழ்மறை வாக்கை நிலைநிறுத்தப்போலும் ஆண்டவன் எங்கள் அன்பரை நொடிப்பொழுதில் தன்னிடம் அழைத்துக்கொண்டான். “உடல் அழியும்; உயிர் அழிவதில்லை. அது பிரமத்தின் விம்பம்” எனக் கீதை கூறும் உண்மையை உணரும்போது நாம் சிறிது மன அமைதி அடைகின்றோம். இராசதுரை என்ற பெயருக்கமைய குணக்குன்றாக விளங்கிய எங்கள் அன்பர் அணையா விளக்காக மாறிவிட்டார். அவரைப் பிரிந்து வருந்தும் அவர்தம் மனைவி மக்களுக்கு எங்கள் ஆழ்ந்த அனுதாபம்.

புகழுடம்பெடுத்த அன்பர் இராசதுரை என்றும் உள்ளத்துள் உள்ளார். எங்கள் நெஞ்சம் என்றும் மறப்பதில்லை

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

வலிதென்மேற் பிரதேச சபை
பண்டத்தரிப்பு.

இங்ஙனம்
அன்பர்கள்

அன்புக்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாழ்

அமரர் திரு. முருகேசு இராசதுரை அவர்கள் நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் தன் அயராத சேவையை ஆற்றியதோடு மட்டும் அல்லாது தனது இறுதிக் காலத்தில் தன்னை வழிநடத்திய குருவின் பாதையிலும் சேவை செய்ய முற்பட்டார்.

சற்குருவின் சற்சங்கம், சேவை இரண்டிலும் தன்னை இணைத்து பேராணந்தம் அடைந்தார். இவர் குருவின் சற்சங்க உரைகளை மிகவும் உன்னிப்பாக பக்தி சிரத்தையோடு இருந்து கேட்டு தெளிவு பெற்றவர். அமரர் திரு. முருகேசு இராசதுரை அவர்களின் மறைவு சற்சங்க அன்பர்கள் அனைவருக்கும் ஓர் பேரதிர்ச்சியை உண்டாக்கிற்று. இவர் குருவினுடைய பாடல்களை, இரசித்து கேட்பதிலும், பாடுவதிலும் வல்லவர் இவரின் விருப்பத்திற்குரிய பாடல் இது.

வாழ்க வாழ்க எங்கள் மகராஜ் வாழ்க
வாழ்வினின் அமைதி தந்த வள்ளல் மகான் வாழ்க
(வாழ்க)

மாநிலம் போற்றிடும் மாமன்னனே வாழ்க
மாந்தர்க் ஒளி அளித்த மாதவனே வாழ்க
(வாழ்க)

ஞான ஒளி அமிர்தம் நாத மந்திர சப்தம்
நான்கு முறைகளும் நலம் பெற அருளி
தியானத்தில் ஆழ்த்தி எம்மை லயிக்க வைக்க
தீன தயாளனே சற்குருநாதனே
(வாழ்க)

சற்குருவின் துணைநாடு என்றும்
சற்குருவின் துணை நாடு
சற்குருவின் துணை நாடு என்றும்

சற்குருவின் துணை நாடு என்றும்
சற்குருவின் துணை நாடு என்றும்

(சற்குருவின்)

பயணம் செய்து நதியில் மூழ்கி
மலைமேல் ஏறி வருவீர் நாடி
அவர் பல இடங்கள் அலைந்து வந்தாலும்
மனமது அமைதி அடைவதில்லை. (சற்குருவின்)

உடலை வருத்தி புலனை அடக்கி
வரம்பல சென்று தவம் செய்தாலும்
இதயக் குரலை உணரா விடினும்
மனமது அமைதி அடைவதில்லை (சற்குருவின்)

குருவின் பொன்மொழி கேளாவிடினும்
ஞானம் இல்லை முயன்றாலும்
குருவைத் தேடு முழுமனதோடு
வாழ்க்கைக் கடலினைக் கடப்பாயே (சற்குருவின்)

┌

எழுமின் விழிமின் எண்ணிய கருமம் கைகூடும்
வரை உழைமின் உழைமின்.

—சுவாமி விவேகாநந்தர்

└

நன்றி நவிலல்

அன்புத் தெய்வத்தின் இறுதிக் கிரியைகளிலும் அதன்
பின் நடைபெற்ற ஒவ்வொரு கருமங்களிலும் தொண்டாற்றிய,
இன்று நடைபெறும் ஒவ்வொரு கிரியைகளிலும் கலந்து
கொண்டு பேசுதலி செய்த சகோதர சகோதரிகள், மைத்
துணை மைத்துனிகள். மக்கள், மருமக்கள், பேரன்மார். உற
வீனர், நண்பர்கள், அன்பர்கள் அனைவருக்கும் இம் மலரினை
அச்சிட்டுத் தந்த பதிப்பகத்தாருக்கும் மனமார்ந்த உளம்
கனிந்த நன்றியைக் கூறிநிற்கும்

மனைவி, பிள்ளைகள்,
சகோதரி, பிள்ளைகள்.

பொற்பதி வீதி,
கொக்குவில் கிழக்கு,
கொக்குவல்.
22-08-98

பாரதி பதிப்பகம், 430, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

இராசதுரை எனும் இனிய பண்பாளனின் நினைவலைகள்

நீர் வளமும் நிலவளமும் சீர் செறிந்து விளங்கும் வலிமேற்கு, வலி தென்மேற்கு பகுதிகளில் 6 ஆண்டுகள் கடமை யாற்றிய சுகாதாரப் பரிசோதகர் அமரர் இராசதுரை அவர்களை அறியாதார் சிலரே, அன்னார்

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுள் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்” என்ற திருக்குறளுக்கு இணங்க மனிதருள் மாணிக்கமாக வாழ்ந்தவர் - கடமைப் பணியை நுகைச் சிறப்புடன் தொண்டு பணியாக செயலாற்றிய கர்ம வீரராக திகழ்ந்தார். “பிறவீப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீத்தார் இறைவனடி சேராதார்” என்றவாறு இறைவனடி சேர்க்கும் பாலமாக கடமையெனும் குருவை போற்றி மதித்த பண்பாளர்.

பிறர் என்று பாராது எவர் இன்னல் பட்டிருந்தாலும் அதனைக் கழைய தம்மால் ஆணை, தமக்கே உரித்தான சீரிய புன்னகையுடன் செய்யத் தவறியதில்லை - சுகாதார பரிசோதகராக இவர் தமது சேவையில் நேர்மை, நிதானம், கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்ற பண்புகளை கடைசி வரை கடைப்பிடித்த பெருமகனார் ஆழ்ந்த தெய்வ நம்பிக்கையுடைய இவர் எடுத்த காரியத்தை தொடுத்து முடிக்கும் வைராக்கியமும் தீரமும் உள்ளவராக மீளர்ந்துள்ளார்.

ஆடல், பாடல், நடிப்பு, அபிநயம் போன்ற துறைகளிலும் சிறந்து விளக்கிய இவர், எமது காரியாலயத்தில் ஆண்டு தோறும் நடைபெறும் “வருட முடிவுக் கொண்டாட்ட விழா” வில் தன் சீரிய நடிப்பு திறனால், கதாநாயகனாக திகழ்ந்தவர்.

அன்னாரின் மறைவு எமது ஓர் பேரிழப்பாகும்.

‘அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திப்போமாக’

சங்கராணை.
10-08-1998

சுகாதார பணிமனை ஊழியர்கள்,
மாணிப்பாய்.

THE HISTORY OF THE
UNION OF GREAT BRITAIN AND IRELAND

The first part of the history of the Union of Great Britain and Ireland is the history of the Kingdom of Great Britain. This history is divided into three periods: the Saxon, the Norman, and the Plantagenet. The Saxon period is the most important, as it is the period in which the English language was first written down, and in which the English constitution was first established. The Norman period is also important, as it is the period in which the English language was first written down in French, and in which the English constitution was first established in French. The Plantagenet period is the most important, as it is the period in which the English language was first written down in English, and in which the English constitution was first established in English.

The second part of the history of the Union of Great Britain and Ireland is the history of the Kingdom of Ireland. This history is divided into three periods: the Saxon, the Norman, and the Plantagenet. The Saxon period is the most important, as it is the period in which the English language was first written down, and in which the English constitution was first established. The Norman period is also important, as it is the period in which the English language was first written down in French, and in which the English constitution was first established in French. The Plantagenet period is the most important, as it is the period in which the English language was first written down in English, and in which the English constitution was first established in English.

The third part of the history of the Union of Great Britain and Ireland is the history of the Kingdom of Scotland. This history is divided into three periods: the Saxon, the Norman, and the Plantagenet. The Saxon period is the most important, as it is the period in which the English language was first written down, and in which the English constitution was first established. The Norman period is also important, as it is the period in which the English language was first written down in French, and in which the English constitution was first established in French. The Plantagenet period is the most important, as it is the period in which the English language was first written down in English, and in which the English constitution was first established in English.

